

בס"ד א' ניסן ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 17:33
צאת השבת - 18:24
רבנו תם - 19:07
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 760
@ אין אומרים "צדקתך" במנחה של שבת.
@ מיום שבת - "ברכת האילנות".
@ מיום שבת - "פרשת הנשיאים".
@ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "כה אמר" (יחזקאל מה')
וב' פס' "השמים נסאיי"

פרשת ויקרא שבת החדש

השבת מוציאין
ג' ספרי תורה

מלטיני הפרשה:
הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
"ויקרא אל משה" (א' א')

מה כתוב למעלה מהעניין? "ולא יכול משה לבוא אל אוהל מועד כי שכן עליו הענן" (שמות מ'). משה לא עצר כח להסתכל במלוא הבהירות לאורו של עולם, ולא השיג את כל העוצמה השופעת מאור השכינה. רמז הכתוב בא' זעירא לומר: א' - זה הקב"ה, אלופו של עולם צמצם כביכול את כבודו וזוהר בהירותו כדי לקרב אליו את משה.

"ואם תפשי את העולה"
ה"צמח דוד" מבאר פסוק זה בצורה נפלאה: "והפשי את העולה" - את אותה עולה, את אותה גאוה, יש צורך להפשיט ממנו ולהסיר ממוחו, ורק לאחר שיסיר ממנו את רגשי הגאוה הפסולים, אז יוכל לקיים את המשך הפסוק - "ונתח אותה לנתחיה", אז יוכל להתבונן ולנתח את מעשיו והליכותיו שפגמו באיבריו, אך ראשית יש להוציא את הגאוה מליבו כמו המנתח המסיר את האיבר המזיק, מחליפו או מתקנו.

"והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה" (א,ו)
העולה מכפרת על הרחורי הגאוה שבלב, וזה רמז במילת עולה, המורה על כך שהמקריב סבור שיש בו יכולת לעלות על אחרים במעלותיו.
"ואם תפשי כי תחטא ועשתה אחת מכל מצוות ה' אשר לא תעשינה" (ה' י"ז)

"ואם מן העוף עולה קרבנו לה" (א' י"ד)
"קרבנו לה" - נאמר רק בעולת העוף. ואילו בעולת הבקר ובעולת הצאן נאמר רק "קרבנו". כי עולת הבקר והצאן, עורותיהם לכהנים ככתוב: "והכהן המקריב את עולת איש, עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה". נמצא כי עולת הבקר והצאן אינה כולה לה', שהרי העור שייך לכהנים, ולכן נאמר בהם קרבנו. אבל עולת העוף כולה לה' ולכן נאמר בה קרבנו לה'.

"והביא את אשמו לה' על הטאהו אשר הטא" (ה,ו)
מפרש רבינו בחיי (לקמן פסוק י"ז) ש"אשם" הוא מלשון שממה, ומלמד אותנו שהחוטא חטא בדבר שהוא ראוי שיהיה שם בו. דהיינו שמלכתחילה היה על החוטא להיענש ולהאבד מן העולם.

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה" (א' ב')
אדם כי יקריב מכם קרבן" - הפסוק מתחיל בלשון יחיד ומסיים בלשון רבים. נרמז בזה כי בלשון הקודש יש ארבעה שמות לאדם: איש, אנוש, גבר ואדם. שלושת הראשונים באים גם בלשון רבים: אישים, אנשים וגברים. ואילו אדם אינו בא בלשון רבים. זהו הרמז: כשתהיו כולכם באחדות, בחינת אדם אחד, ייחשב לכם הקרבן כאילו כולכם הקרבתם: תקריבו את קרבנכם.

"אך פתח אהל מועד יקריב אהו"
התורה מרמזת לנו, שכאשר אדם מביא קרבן לה', יכולה לעלות לו מחשבה שכבר הגיע לשלימות ותיקן את הכל, והגיע למדרגות גבוהות מאוד, לכן אומרת התורה "אל פתח אהל מועד", שצריך לדעת שעדיין הוא עומד בפתח, בתחילת העבודה, ועדיין רחוק הוא מן השלימות.
"ויקרא וברעיו ירחץ במים" (א' ט')

"ויקרא וברעיו ירחץ במים" (א' ט')
"ויקרא וברעיו" - זה נאמר באדם עשיר המקריב פר בן בקר. ואילו בעולה של עני המקריב מן הצאן נאמר: "והקריב והכרעיים ירחץ במים". מרמז הכתוב לעשיר שינק ויטהר את קרבנו, את עצמו מחלאת הגאוה. ואילו העני, ליבו שבור ורחוק מגאוה.

העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסיוו מכוול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בו בפרשת השבוע ובשני קוראים בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים".

כשחל ר"ח בשבת, מוציאים ג' ספרי תורה.

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש.** הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש. בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים ב"מפטיר", שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניד כשתילי זתים" - חינוך "במלח תמלח"

בספר "המאור הגדול" הוכיח רבי שלמה זלמן אוירבך צ"ל שיש להשקיע עמל, ולטפח גם ילדים מוכשרים ומחוננים, בנגוד לתפיסת העולם המקובלת, הגורסת כי חובה להשקיע באלו שאינם מוצלחים, ולתת לילדים המוכשרים מטבעם לפלס בעצמם את דרכם בחיים בהסתמך על כשרונותיהם המולדים.

גם ילד ממולח, צריך תוספת מלח - חזר ואמר רבי שלמה זלמן - ילד מוכשר צריך רב מעולה יותר, וחריף יותר, כדי ללמדו תורה, ובמקביל עליו לכות לעדוד גדול ולהדרכה אמיתית בלמוד, כשבהתאם לכשרונותיו הברוכים הוא זוכה לרמת למודים גבוהה יותר. המוכיח ידבר בנחת, בלשון רכה, ויודיעו שמחפש את טובתו ולהביאו לחיי העולם הבא (רמב"ם דעות), ולא ידבר עימו קשות ולא יכלימו. במה דברים אמורים? בדברים שבין אדם לחבירו. אבל בדברי שמים - מוכיחין אותו בסתר, ואם לא שב - מוכיחין אותו בגלוי... התוכחה חייבת לבוא "מלב אוהב" ומתוך מטרה טהורה בלבד של תועלת ושיפור איכות הזולת, כמו האב המוכיח את בנו העושה זאת מתוך כאב ומניעם טהורים, בכדי לשפר את דרכיו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

פרכות ואיחולים לפסח

למישה ומרגלית לורי הי"ו בהגיע ט"ו נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, ותרוו נחת מכל יוצאי חלצכם

פרכות והצלחה

לאברהם אפטיקר דינה שרה קלמבר אסתר וראובן אפטיקר זיפייה בת שרה על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

כל הישועות והברכות

לילקב בנאי הי"ו שתום לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחת כל ילדיו. שיתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציו. ולהבדיל לעיני יצחק בנאי בן רחמים ז"ל

ק"ק יען וק"ק אנה, ק"ק חתן וק"ק למה

מזל טוב ואיחולים לבביים דוד וזהבה ישראל הי"ו הפאל וזיוה מרדכי הי"ו לנישואי זריה עם סיון מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

בשבת זו

ראש חודש ניסן תתקיים משמרה בשעה 15:12 בבית המנוח **שבתאי מוסאי** בן זליכה ואברהם ז"ל הציבור מוזמן

פרכות והצלחה

לשמעון מסי' אברהם פלדרי שבע"פ בן לאה אליהב בת פלדרי על הסיוע לזיכוי הרבים שיוזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות

רפואה שלימה

כדינה-אפרת דהרי בת שושנה וברוך מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

פרכות ואיחולים לפסח

כי"איר ודגנית דוידה הי"ו בהגיע ז"ה נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה למנשה ומרים דוידה ולמשפחת בוני הי"ו

לע"נ הישר והצנוע **משה מוסאי** ז"ל בן זליכה ואברהם ג' ניסן תשע"ג **פקידת שנתו**

לע"נ הישר והצנוע **יוסף חיים גאלי** בן גימו ז"ל תתקיים אוכה ביום שלישי ב-18:00 בבית בנימין בוכריס לע"נ החסיד והענו **מרדכי אסרף** בן אסתר ז"ל נפט' יט' אדר שימלץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הישר והצנוע **רחמים שלומדה** ז"ל בן מנשה ורחל ז"ל שנפט' ב' ניסן תשנ"א **ביום ראשון פקידת שנתו**

לע"נ החסיד והענו **אלעזר מועלתי** בן מרדכי ז"ל נפט' א' בניסן השבת פקידת שנתו

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :		לעילוי נשמות :	
משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהנזדה בן פרידה הי"ו הגנזרי אברהם בן חאנוס הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	אברהם נאמן בן מרים הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת	שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה מרים דוידה בת פרי יצחק ז"ל	זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל ורדה שירה גנאי ז"ל בת אסתר שתחיה שלי-שלומתי ז"ל בת אורלי שתחיה נזימה אלדד בת מרים ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו		בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.
י. אם מגעיל ע”י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ”מי ההגעלה במקום שמונח הצבת.
יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כ”ל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע”פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

ג. מגיש אפיה ממתכת משתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לכתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י”ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישרר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוק לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר’ החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לא לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר’, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרר, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.

ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוקה מחמץ באור ליי”ד, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שברך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור ליי”ד, לאור הנר, אף אם ניקוי אותם קודם.

ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג ”פרי חדש” ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת ויקרא

הפרשה מלמדת אותנו איך לפתוח בדברים. ”ויקרא ה' אליו”. אומר רש”י: לכל דברות ולכל אמרות ולכל ציוויים קדמה קריאה לשון חיבה, לשון שמלאכי השרת משתמשים בה שנאמר ”ויקרא זה אל זה ואמר”. אבל לנביאי אומות העולם נגלה בלשון עראי וטומאה, שנאמר: ”ויקרא אלקים אל בלעם”. רש”י מלמד אותנו פירוש אחר למילה קריאה לשון חיבה. הרי ידוע שקריאה לאו דווקא היא מראה חיבה. פעמים שהקריאה לא בזמנה, לא בטון הנכון ולא במצב רוח הנכון לאדם. אצל עם ישראל לשון הקודש שמשתמשים בה היא לשון חיבה ולא משנה הזמן, הטון ומצב הרוח. ורש”י גם מראה לנו מה הלשון השניה של העראי והטומאה. הרי אצלנו זו אותה הלשון ורק תלוי איך משתמשים בה.

רבן שמעון בן גמליאל אמר לטבי עבדו: ”קנה מהשוק מאכל טוב”, יצא טבי עבדו וקנה בשר לשון, שוב אמר רבן שמעון בן גמליאל לטבי עבדו - ”קנה מהשוק מאכל רע”, יצא טבי עבדו וקנה לו שוב בשר לשון, אמר רבן שמעון בן גמליאל - ”מה עשית? כשאמרתי מאכל טוב הבאת בשר לשון, כשאמרתי מאכל רע הבאת בשר לשון?” השיב טבי ”מהלשון באה הטובה ומהלשון באה הרעה”.

פירוש שני: ”ויקרא אל משה”. הקול הולך ומגיע לאזניו וכל ישראל לא שומעין. מוסר חזק שנו פה. פעמים שצריך לדבר לשון הרע לתועלת, ייקח האדם לצד ויאמר את הדברים והתוכחות בינו לבניו ולא ישמעו אחרים. יכול אף להפסקות. ומה היו ההפסקות משמשות? ליתן ריוח בין פרשה לפרשה, בין ענין לענין. קל וחומר להדיט הלומד מההדיט. גם כאן רמוז לנו כשאדם מדבר יעשה הפסקות בדיבור בין ענין לענין לוודא שמה שאומר, נכון, אמיתי ולצורך ולא יפלוט מילת גנאי חלילה.

”ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו”. רמז לכח הדיבור. ”ונפש כי תחטא”. ”ונפש”=שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. ”ישמעה”=דהיינו לשון הרע. ”אלה”=ניבול הפה וקללות. ”והוא עד”=עדות נכונה ולא זומם או עדות שקר. כי לעתיד לבוא כל הדברים האלה מעידים עליו. ”או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע” אותיות לשון הרע.

”ויקרא” אותיות און יקרא אלא נקרא לכל יהודי כך אז תשרה בינינו אהבה שלום ורעות. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

”המזונות המרפאים”

דיאטת ירקות מפחיתה את הסיכון

לסרטן המעי הגס

אורח חיים חצי צמחוני המבוסס על תזונה הכוללת גם ירקות וגם דגים מפחית משמעותית את הסיכון לחלות בסרטן המעי הגס, בהשוואה לאוכלי בשר. מחקרים רבים מצביעים על כך שצמחונים יש סיכון מופחת לחלות בסוגי סרטן מסוימים, מחלות לב, סוכרת, לחץ דם גבוה והשמנת יתר. התזונה מבוססת על ירקות, פירות, אגוזים, קטניות, ביצים, מוצרי חלב ואף דגים. במחקרים הופתעו לגלות שיש סיכון נמוך באופן משמעותי לחלות בסרטן המעי הגס, מאנשים המקפידים על דיאטת צמחונית אחרת.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"ויקרא אב' משה" (א,א)

(הא' הזעירה רומזת לענווה).

רב העיר לובלין בזמן "החוזה מלובלין" היה רבי עזריאל הורביץ המכונה "אש הברזל". רבי עזריאל זה התנגד לחסידות בכל תוקף. באחד הימים ניגש רבי עזריאל ל"חוזה" ושאל: "האם נכון רבי, מה שאומרים בשמכם שאתם טוענים שאין בכם לא תורה ולא יראת שמים?"

"החוזה" נענה בראשו לאות הן. "אם כן", טען רבי עזריאל בתוקף "צריכים אתם להכריז לחסידים שאינכם יודעים להנהיג עדה, וממילא ילכו להם לבלי שוב".

"החוזה מלובלין" בענוותנותו הסכים. ואכן, בקידוש הבא הודיע הרבי לחסידיו שאינו ראוי להיות מנהיג וראש לבני ישראל, במטותא מהם שיחפשו להם צדיק אחר.

כמובן שתשובתו זו הגבירה את הערצת החסידים, ולא רק שהוסיפו לבוא לרבי, אלא הביאו עימם עוד אחרים. הגיע רבי עזריאל ובפיו הצעה חדשה: "יאמר הצדיק לחסידיו שהוא צדיק, בעל רוח הקודש, למדן ובעל מדרגה. כך יברחו כל החסידים וה"חוזה" יוכל להישאר בענוותנותו". אך ה"חוזה" נענה בראשו לשלילה. "להגיד שאינו ירא שמים וצדיק מוכן הוא לומר. אבל לשקר!?! חלילה וחס..."

מוסר השכל : אדם המתנהג בענווה, משתדל לקיים בעצמו "מכל מלמדי השכלתי" ואינו רואה פחיתות כבוד בכך שהוא לומד מהקטנים ממנו בגיל או בחשיבות. ולכן, אנו צריכים להתבונן בפרשה זו של הקרבנות, שמגיעה סמוך ונראה למדת הענווה, ומהם ניקח בעז"ה לעבוד את ה'. כמו שאמר הכתוב באיוב: "מִלְפָּנָיו (מלמדנו) מבהמות ארץ, אלא שיש כאן רמז בפסוק "אדם כי יקריב מכס" האיש אשר יחפוץ להתקרב לבורא יתברך, ינקוט בשלושה אלו שבהם יקח לעצמו מוסר ומזה יתעלה בעבודת ה'. א. "מן הבהמה"- מה בהמה זו אילמת היא ואין בכוחה לדבר או להוציא מילים מפייה, כן ירגיל האדם עצמו בכל ענייני העולם **לא לפטפט ולאבד זמנו**, אלא יהיה כבהמה זו שאינה מבינה לא בפוליטיקה ולא בכלכלה ולא בחדשות החוץ.

ב. "מן הבקר"- יבקר את עצמו ואת מעשיו האם טוב עשה או לא. כך ידע ברבות הימים מה לקרב ומה לרחק. מה גורם לו להיכשל ומה דווקא מסייע לו בעבודת ה'. ג. "מן הצאן"- הוא הפרט השלישי, וזה מלשון "צאינה וראינה בנות ציון" שילך האדם ללמוד מהנהגותיהם של גדולי ישראל ואפילו של בני אדם פחותים ממנו, ויקלוט ממעשיהם הטובים מה שיוכל לקחת ולקיים בעצמו.

חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה :

"ראש חודשים" : (החודש הראשון), כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה. "חודש האביב" מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים ועושר לעולם.

"ניסן" : הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי 'ניסן' משורש 'ניצן', על שם הניצנים נראו בארץ (שיר השירים ב).

והחכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו **"אביב" : אב י"ב**, כלומר הראש לכל יב' החודשים.

עליה לרגל : **שלוש פעמים בשנה** חייבים לעלות לרגל לירושלים: בחג הפסח, בחג השבועות ובחג הסוכות. בזמן שבאים לבית המקדש מביאים קרבנות מיוחדים. עולה ושלמים. העלייה לרגל היתה מאורע משמח. אנשי ירושלים קיבלו את העולים בסבר פנים יפות, **והעולים גמלו לתושבי ירושלים על האירוח.**

"מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם"

פסוק זה תיאר באופן נפלא רבי יוסף חיים, בעל "בן איש חי", על פי משל:

בעיר אחת חי רב גדול בתורה. תלמידים רבים היו מצטופפים בבית מדרשו ומבקשים תורה מפיו, והרב לא מנע מהם ובמשך שעות ארוכות הרביץ בהם תורה ודעת.

יום אחד אמר הרב לתלמידיו כי ברצונו לצאת יחד עימם לטייל בשוק. תמהו התלמידים על כך ואף שטחו בפניו את תמיהתם, אולם הרב נותר איתן בדעתו. כאשר הגיעו אל השוק ראו סבלים שגיבי כח הנושאים משאות כבדים בדרכם לחנויות השוק.

"ראו את הסבלים הללו" אמר הרב. "מוסר גדול יש ללמוד מהם! הם נושאים משא כבד עד שקומתם נכפפת. אין הם משגיחים בחום או בקור, את עבודתם הם מבצעים. כך הם עמלים כל היום כולו בכל יום". "גם אנו" אמר הרב "אל לנו להתחשב במאמץ, בחום או בקור. אל לנו להתרפות מעמל התורה אף לא לרגע אחד ומשום סיבה שהיא!"

לאחר מכן המשיכו הרב ותלמידיו והגיעו אל בית מסחר. הסוחר היה שקוע ראשו ורובו בספרי חשבונותיו. על השולחן שלפניו היתה מונחת צלחת אוכל, אולם הוא לא נגע בה כלל אלא היה טרוד בחישובים ובמספרים.

"אבא" פנה בנו של הסוחר, "האוכל כבר קר... מדוע אינך אוכל?" "מזה שלוש שעות" ענה הסוחר "אני מתייגע למצוא היכן יש טעות בחשבונות החנות כי חסרים לי סך של שני זהובים..."

"רואים אתם" אמר הרב לתלמידיו. "סוחר זה נעשה עבד לממונו. הוא נותר בלא אכילה ובלא שתיה והוא מכופף את ראשו שלוש שעות כדי למצוא טעות של שני זהובים". "אף אנו" אמר הרב "כאשר אנו מתייגעים בהבנת הסוגיה עלינו לשקוע בכך בכל מאודנו עד שלא נבחין בכלל באוכל או במשקה, ובלבד שיבוא הדבר על הסברו הראוי והנכון! זהו עמל התורה."

המשיכו הרב ותלמידיו והבחינו בקבוצת ילדים המשתובבים במשחקם. היו בהם שקפצו בשלולית מים והיו שהתפלשו בעפר והיו שצחקו ורצו ללא כל סיבה נראית לעין.

"ראו את הילדים הללו" אמר הרב, "עושים הם מה שליבם חפץ ואין הם מתביישים כלל מפני המלעיגים עליהם."

"אף אנו" אמר הרב, "כאשר אנו עוסקים בתורה ובמצוות כחפצנו, אל לנו להתבייש מפני המלעיגים עלינו". זהו גם הנמשל אמר ה"בן איש חי":

נאמר בפסוק "מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן", רמז לשלושה קבוצות הללו:

"מן הבהמה" = הסבלים הנושאים משאות כבדים כבהמת משא.

"מן הבקר" = הסוחר המבקר ובודק תמיד את ספרי חשבונותיו.

"ומן הצאן" = הם הילדים הצעירים העושים מה שליבם חפץ.

מכל אלה "תקריבו את קרבנכם" תלמדו מוסר ותתקרבו לעבודת ה'.